I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3118/93

af 25. oktober 1993

om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Vedtagelsen af en fælles transportpolitik indebærer i henhold til traktatens artikel 75, stk. 1, litra b), bl.a. fastsættelse af betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;

nævnte bestemmelse omfatter fjernelse af enhver restriktion over for den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen skal udføres;

for at sikre en smidig og gnidningsløs iværksættelse af nævnte bestemmelse bør der indføres en overgangsordning for cabotagekørsel, inden den endelige ordning tages i anvendelse;

kun transportvirksomheder, der har en fællesskabstilladelse som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder (4), eller transportvirksomheder, som har ret til at udføre visse kategorier af international transport, kan få adgang til cabotagekørsel;

med overgangsordningen bør der indføres et gradvis stigende kontingent for fællesskabstilladelser til cabotagekørsel;

der bør fastsættes betingelser for udstedelse og anvendelse af disse tilladelser til cabotagekørsel;

de bestemmelser, der i værtslandet skal gælde for cabotagekørsel, bør fastsættes;

der bør indføres bestemmelser, der giver mulighed for at gribe ind på markedet for de pågældende transporter i tilfælde af alvorlige forstyrrelser; der må med henblik herpå fastlægges en tilpasset beslutningsprocedure og indsamles de nødvendige statistiske oplysninger;

medlemsstaterne bør yde hinanden gensidig bistand med henblik på tilfredsstillende gennemførelse af den indførte ordning, navnlig for så vidt angår sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelser; sanktionerne må ikke være diskriminerende og skal stå i forhold til overtrædelsernes art; det skal være muligt at indbringe spørgsmålet for domstolene;

Kommissionen bør regelmæssigt forelægge en rapport om anvendelsen af denne forordning;

for at opfylde de forpligtelser, der påhviler Rådet, bør der fastsættes en dato for ikrafttrædelsen af en endelig ordning, som gør det muligt at udføre cabotagekørsel uden kvantitative restriktioner —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Enhver transportvirksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, og som er indehaver af en fællesskabstilladelse i henhold til forordning (EØF) nr. 881/92, har adgang til på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning, midlertidigt at udføre intern vejgodstransport for fremmed regning i en anden medlemsstat, i det følgende benævnt henholdsvis »cabotagekørsel« og »værtsmedlemsstat«, uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.

(1) EFT nr. C 317 af 7. 12. 1991, s. 10, og EFT nr. C 172 af 8. 7. 1992, s. 22.
(2) EFT nr. C 150 af 15. 6. 1992, s. 336.
(3) EFT nr. C 169 af 6. 7. 1992, s. 30.
(4) EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1.

2. Endvidere har enhver transportvirksomhed, der i etableringsmedlemsstaten efter lovgivningen i denne stat har ret til at udføre vejgodstransport for fremmed regning som nævnt i punkt 1, 2 og 3 i bilaget til første direktiv (1), på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning, alt efter det enkelte tilfælde, adgang til at udføre cabotagekørsel af samme art eller cabotagekørsel med køretøjer af samme kategori.

3. Der gælder ingen restriktioner for adgang til cabotagekørsel som led i transport som omhandlet i punkt 5 i bilaget til første direktiv.

4. Enhver virksomhed, der i etableringsmedlemsstaten efter lovgivningen i denne stat har ret til at udføre vejgodstransport for egen regning, har adgang til at udføre cabotagekørsel for egen regning som defineret i punkt 4 i bilaget til første direktiv.

Kommissionen fastlægger gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke.

Artikel 2

1. Med henblik på en gradvis indførelse af den i artikel 12 nævnte endelige ordning udføres cabotagekørsel i en periode fra 1. januar 1994 til 30. juni 1998 inden for rammerne af et fællesskabskontingent for cabotagekørsel, jf. dog artikel 1, stk. 3.

Tilladelserne til cabotagekørsel udstedes i overensstemmelse med modellen i bilag I.

Fællesskabskontingentet for cabotagekørsel omfatter 30 000 tilladelser til cabotagekørsel med en gyldighedsperiode på to måneder; kontingentet forhøjes hvert år med 30 % fra den 1. januar 1995.

2. En tilladelse til cabotagekørsel kan på en medlemsstats anmodning, som skal fremsættes inden den 1. november hvert år, ændres til to kortvarige tilladelser, med en gyldighedsperiode på én måned.

De kortvarige tilladelser til cabotagekørsel udstedes i overensstemmelse med modellen i bilag II.

3. Kontingentet fordeles mellem medlemsstaterne på følgende måde:

	1994	1995	1996	1997	1. januar 1998 til 30. juni 1998
Belgien	2 593	3 371	4 383	5 698	3 704
Danmark	2 516	3 271	4 253	5 529	3 594
Tyskland	4 252	5 528	7 187	9 344	6 074
Grækenland	1 146	1 490	1 937	2 519	1 638
Spanien	2 688	3 495	4 544	5 908	3 841
Frankrig	3 516	4 571	5 943	7 726	5 022
Irland	1 169	1 520	1 976	2 569	1 670
Italien	3 520	4 576	5 949	7 734	5 028
Luxembourg	1 207	1 570	2 041	2 654	1 726
Nederlandene	3 662	4 761	6 190	8 047	5 231
Portugal	1 525	1 983	2 578	3 352	2 179
Det Forenede Kongerige	2 206	2 868	3 729	4 848	3 152

Artikel 3

1. De tilladelser til cabotagekørsel, der er omhandlet i artikel 2, giver indehaveren adgang til lejekøbskontrakt udføre cabotagekørsel.

2. Tilladelserne til cabotagekørsel gives af Kommissionen til etableringsmedlemsstaterne og udstedes til de transportvirksomheder, som ansøger derom, af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten.

Etableringsmedlemsstatens kendetegn anføres i tilladelserne.

3. Tilladelsen til cabotagekørsel udfærdiges i transportvirksomhedens navn. Den kan ikke af transportvirksomheden overdrages til tredjemand. Hver tilladelse til cabotagekørsel kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen.

Ved »køretøj« forstås et motorkøretøj, som er registreret i etableringsmedlemsstaten, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er registreret i etableringsmedlemsstaten, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

Den ikke-hjemmehørende transportvirksomhed skal råde fuldt ud over køretøjet enten som ejer eller f.eks. i kraft af en afbetalingsaftale, en lejekontrakt eller en lejekøbskontrakt (leasing).

Når der er tale om en lejekontrakt, skal køretøjet lejes af transportvirksomheden i etableringsmedlemsstaten med henblik på cabotagekørsel. Den ikke-hjemmehørende transportvirksomhed kan dog for at fuldføre en cabotagekørsel, der er afbrudt på grund af et uheld eller en ulykke, leje et køretøj i værtsmedlemsstaten på samme betingelser som hjemmehørende transportvirksomheder.

Tilladelsen til cabotagekørsel og efter omstændighederne lejekontrakten skal følge med motorkøretøjet.

4. Tilladelsen til cabotagekørsel skal på forlangende forevises kontrolpersonalet.

(1) Rådets første direktiv af 23. juli 1962 om fælles regler for visse former for vejgodstransport. (EFT nr. 70 af 6. 8. 1962, s. 2005/62); direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 881/92 (EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1).

5. Den dato, fra hvilken tilladelsen til cabotagekørsel gælder, skal af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten anføres på tilladelsen, inden den anvendes.

Artikel 4

Transport, der foretages på grundlag af en tilladelse til cabotagekørsel, indføres i et hæfte med kørselsrapporter, hvis blade sammen med tilladelsen otte dage efter udløbet af tilladelsens gyldighedsperiode tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i etableringsmedlemsstaten, som har udstedt tilladelsen.

Hæftet med kørselsrapporter udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag III.

Artikel 5

1. Ved udgangen af hvert kvartal og inden for en frist på tre måneder, som Kommissionen i det i artikel 7 omhandlede tilfælde kan nedsætte til én måned, sender den kompetente myndighed eller det kompetente organ i hver medlemsstat Kommissionen oplysninger vedrørende den cabotagekørsel, der er udført i det pågældende kvartal af de hjemmehørende transportvirksomheder; oplysningerne udtrykkes i transporterede tons og i tons-kilometer.

Denne underretning sker ved hjælp af et skema, der udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag IV.

2. Kommissionen sender snarest muligt medlemsstaterne oversigter udarbejdet på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i henhold til stk. 1.

Artikel 6

1. Udførelsen af cabotagekørsel er, med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne, undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter

b) køretøjernes vægt og dimensioner: vægt og dimensioner kan efter omstændighederne overstige dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan under ingen omstændigheder overstige de tekniske standarder, der er fastlagt i de beviser for overensstemmelse, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 86/364/EØF [1]

c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier gods, navnlig farligt gods, letfordærvelige levnedsmidler og levende dyr

d) køre- og hviletid

e) merværdiafgift (moms) på transportydelser. På dette område gælder artikel 21, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EØF [2] for de ydelser, der er omhandlet i artikel 1 i denne forordning.

2. De tekniske standarder for køretøjskonstruktion og -udstyr, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

3. Bestemmelserne i stk. 1 skal finde anvendelse på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, medlemsstaten pålægger de i staten hjemmehørende virksomheder, for at forhindre en åbenlys eller skjult forskelsbehandling som følge af nationalitet eller etableringssted.

4. Hvis det konstateres, at det på baggrund af de indvundne erfaringer er nødvendigt at tilpasse listen i stk. 1 over områderne for værtsmedlemsstatens bestemmelser, ændrer Rådet denne liste med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 7

1. I tilfælde af alvorlige forstyrrelser på markedet for national transport inden for et bestemt geografisk område, som skyldes cabotagekørsel, eller som forværres af denne, kan enhver medlemsstat forelægge sagen for Kommissionen med henblik på vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger, idet medlemsstaten meddeler Kommissionen de nødvendige oplysninger, samt hvilke foranstaltninger den påtænker at træffer over for de hjemmehørende transportvirksomheder.

2. I stk. 1 forstås ved:

— »alvorlige forstyrrelser på markedet for intern transport inden for et bestemt geografisk område«, at der på dette marked opstår problemer, der er specifikke for dette marked, og som medfører et alvorligt og tilsyneladende vedvarende udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen, hvilket indebærer en trussel for mange vejgodstransportvirksomheders økonomiske ligevægt og overlevelsesevne

— »geografisk område« et område, som omfatter en del af eller hele en medlemsstats område, eller som udstrækker sig til at omfatte en del af andre medlemsstaters område eller hele deres område.

3. Kommissionen undersøger situationen på grundlag af bl.a. de seneste kvartalsoplysninger, der er omhandlet i artikel 5, og træffer efter høring af det rådgivende udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3916/90 [3], inden for en frist på en måned efter modtagelsen af medlemsstatens anmodning afgørelse om, hvorvidt der er grundlag for at træffe beskyttelsesforanstaltninger, og vedtager dem i bekræftende fald.

[1] EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 48.

[2] Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1); direktivet er senest ændret ved direktiv 92/111/EØF (EFT nr. L 384 af 30. 12. 1992, s. 47).

[3] EFT nr. L 375 af 31. 12. 1990, s. 10.

Disse foranstaltninger kan gå så vidt som til midlertidigt at udelukke det pågældende område fra nærværende forordnings anvendelsesområde.

Gyldighedsperioden for de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, er højst seks måneder, og den kan forlænges én gang med de samme begrænsninger.

Kommissionen underretter straks medlemsstaterne og Rådet om enhver afgørelse, der træffes i henhold til dette stykke.

4. Hvis Kommissionen beslutter at træffe beskyttelsesforanstaltninger vedrørende en eller flere medlemsstater, skal de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder træffe foranstaltninger af tilsvarende omfang over for de hjemmehørende transportvirksomheder og underrette Kommissionen herom.

Sidstnævnte foranstaltninger anvendes senest fra samme dato som de beskyttelsesforanstaltninger, som Kommissionen træffer beslutning om.

5. Hver medlemsstat kan forelægge den i stk. 3 nævnte kommissionsafgørelse for Rådet inden for en frist på 30 dage efter datoen for meddelelsen af denne.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på 30 dage efter den dato, hvor det får sagen forelagt af en medlemsstat, eller, hvis det får sagen forelagt af flere medlemsstater, efter den dato, hvor det får den forelagt første gang.

De i stk. 3, tredje afsnit, fastsatte begrænsninger gælder for Rådets afgørelse.

De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater skal træffe foranstaltninger af tilsvarende omfang over for de hjemmehørende transportvirksomheder og underrette Kommissionen herom.

Hvis Rådet ikke træffer afgørelse inden for den frist, der er nævnt i andet afsnit, bliver Kommissionens afgørelse endelig.

6. Hvis Kommissionen finder, at de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger skal videreføres, forelægger den et forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand med henblik på anvendelsen af denne forordning.

2. Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed kan, uden at det berører en eventuel straffesag, iværksætte sanktioner over for de ikke-hjemmehørende transportvirksomheder, som i forbindelse med cabotagekørsel på denne medlemsstats område har gjort sig skyldige i overtrædelse af denne forordning eller af nationale eller fællesskabsregler på transportområder. Myndigheden iværksætter disse sanktioner på et ikke-diskriminerende grundlag og i overensstemmelse med stk. 3.

3. De i stk. 2 omhandlede sanktioner kan bl.a. bestå i en advarsel eller ved alvorlige eller gentagne overtrædelser i et midlertidigt forbud mod cabotagekørsel på den værtsmedlemsstats område, hvor overtrædelsen er begået.

Forelægges der en forfalsket tilladelse til cabotagekørsel, inddrages det forfalskede dokument omgående og sendes snarest muligt til den kompetente myndighed i transportvirksomhedens etableringsmedlemsstat.

4. Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed underretter etableringsmedlemsstatens kompetente myndigheder om, hvilke overtrædelser der er konstateret, og om, hvilke sanktioner der eventuelt er iværksat over for transportvirksomheden, og kan ved alvorlige eller gentagne overtrædelser lade underretningen ledsage af en anmodning om, at der iværksættes sanktioner.

I tilfælde af alvorlige eller gentagne overtrædelser tager etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed stilling til, om der bør iværksættes passende sanktioner over for den pågældende transportvirksomhed; myndigheden skal tage hensyn til eventuelle sanktioner i værtsmedlemsstaten og skal påse, at de sanktioner, der iværksættes over for den pågældende transportvirksomhed, som helhed betragtet står i et rimeligt forhold til den eller de overtrædelser, der ligger til grund for sanktionerne.

De sanktioner, der iværksættes af etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed kan, efter høring af værtsmedlemsstatens kompetente myndighed, gå så vidt som til at inddrage tilladelsen til erhvervsudøvelse inden for vejgodstransport.

Etableringsmedlemsstatens kompetente myndighed kan også i henhold til national lovgivning fremstille den pågældende transportvirksomhed for en kompetent national instans.

Den underretter værtsmedlemsstatens kompetente myndighed om, hvilke beslutninger der træffes i henhold til de foregående afsnit.

Artikel 9

Medlemsstaterne sikrer, at ansøgeren om eller indehaveren af en cabotagetilladelse kan indbringe afgørelsen om afslag eller om inddragelse af denne tilladelse samt enhver anden administrativ sanktion, som etableringsmedlemsstatens eller værtsmedlemsstatens kompetente myndighed har iværksat over for ham, for en domstol.

Artikel 10

Medlemsstaterne vedtager i tide de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 11

Hvert andet år og første gang senest den 30. juni 1996 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 12

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

2. Anvendelsen af den i artikel 2 omhandlede ordning med fællesskabstilladelser og -kontingenter ophører den 1. juli 1998.

3. Fra denne dato har enhver ikke-hjemmehørende transportvirksomhed, der opfylder betingelserne i artikel 1, ret til midlertidigt og uden kvantitative restriktioner at udføre intern vejgodstransport i en anden medlemsstat, uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.

På baggrund af erfaringerne, udviklingen på transportmarkedet samt de fremskridt, der gøres med hensyn til harmonisering på transportområdet, forelægger Kommissionen eventuelt Rådet et forslag om ledsagebestemmelser til den endelige ordning, vedrørende et passende system for overvågning af markederne for cabotagekørsel og tilpasning af de i artikel 7 omhandlede beskyttelsesforanstaltninger.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 1993.

På Rådets vegne

Ph. MAYSTADT

Formand

BILAG I

(a)

(Kraftigt grønt papir — mål DIN A4)

(Forsiden af cabotagetilladelsen)

(Angivelse af gyldighedsperiodens udløb)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (e) og (f))

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER	(Tørstempel for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)	Den stat, der udsteder tilladelsen — landets nationalitetsbetegnelse (1)	Angivelse af den kompetente myndighed eller det kompetente organ

CABOTAGETILLADELSE NR. ...

til intern vejgodstransport i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, udført af en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed (cabotage)

Denne tilladelse berettiger .....

.....

.....

.....

.....

..... (2)

til at udføre intern vejgodstransport i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret, med et motorkøretøj eller med et vogntog med flere sammenkoblede køretøjer samt til at udføre tomkørsel med sådanne køretøjer på hele Fællesskabets område.

Denne tilladelse er gyldig i to måneder fra den .....

til den .....

Udstedt i ....., den .....

(3)

(1) Belgien (B), Danmark (DK), Tyskland (D), Grækenland (GR), Spanien (E), Frankrig (F), Irland (IRL), Italien (I), Luxembourg (L), Nederlandene (NL), Portugal (P), Det Forenede Kongerige (GB).

(2) Transportvirksomhedens navn eller firmanavn samt fuldstændige adresse.

(3) Underskrift og stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder tilladelsen.

(b)

(Side 2 af cabotagetilladelsen)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (c) og (d))

Almindelige bestemmelser

Denne tilladelse giver ret til at udføre intern vejgodstransport i alle andre medlemsstater end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret (cabotage).

Den er personlig og kan ikke overdrages.

Den kan inddrages af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt den, eller i tilfælde af forfalskning af tilladelsen af den medlemsstat, i hvilken cabotagetransporten udføres.

Den kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen. Ved køretøj forstås et motorkøretøj, som er registreret i etableringsmedlemsstaten eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er registreret i etableringsmedlemsstaten, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

Den skal i tilfælde af et vogntog følge motorkøretøjet.

Den skal medføres i køretøjet sammen med et rapporthæfte for intern cabotagetransport, der udføres på grundlag af tilladelsen.

Cabotagetilladelsen og rapporthæftet skal udfyldes, inden cabotagetransporten påbegyndes.

Tilladelsen og rapporthæftet for intern cabotagetransport skal på forlangende forevises for kontrolpersonalet.

Med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne er udførelsen af cabotagetransport undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter

b) køretøjets vægt og dimensioner; vægt og dimensioner kan eventuelt overskride dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan på ingen måde overskride de tekniske standarder, der er angivet i typeattesten

c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier af gods, navnlig farligt gods, letfordærvelige levnedsmidler og levende dyr

d) køre- og hviletid

e) moms på transportydelser.

De tekniske standarder for køretøjskonstruktion og -udstyr, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

Denne tilladelse skal tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der har udstedt den, senest otte dage efter datoen for udløbet af gyldighedsperioden.

(c) og (d)

(Tredje, fjerde og femte side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (b))

(e) og (f)

(Sjette, syvende og ottende side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (a))

BILAG II

(a)

(Kraftigt lyserødt papir — mål DIN A4)

(Forsiden af tilladelsen til kortvarig cabotagekørsel)

(Angivelse af gyldighedsperiodens udløb)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (e) og (f))

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER	(Tørstempel for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)	Den stat, der udsteder tilladelsen — landets nationalitetsbetegnelse (1)	Angivelse af den kompetente myndighed eller det kompetente organ

CABOTAGETILLADELSE NR. ...

til intern vejgodstransport i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, udført af en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed (cabotage)

Denne tilladelse berettiger .....

.....

.....

.....

.....

..... (2)

til at udføre intern vejgodstransport i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret, med et motorkøretøj eller med et vogntog med flere sammenkoblede køretøjer samt til at udføre tomkørsel med sådanne køretøjer på hele Fællesskabets område.

Denne tilladelse er gyldig i en måned fra den .....

til den .....

Udstedt i ....., den .....

(3)

(1) Belgien (B), Danmark (DK), Tyskland (D), Grækenland (GR), Spanien (E), Frankrig (F), Irland (IRL), Italien (I), Luxembourg (L), Nederlandene (NL), Portugal (P), Det Forenede Kongerige (GB).

(2) Transportvirksomhedens navn eller firmanavn samt fuldstændige adresse.

(3) Underskrift og stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder tilladelsen.

(b)

(Side 2 af tilladelsen til kortvarig cabotagekørsel)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på siderne (c) og (d))

Almindelige bestemmelser

Denne tilladelse giver ret til at udføre intern vejgodstransport i alle andre medlemsstater end den, hvor tilladelsens indehaver er etableret (cabotage).

Den er personlig og kan ikke overdrages.

Den kan inddrages af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt den, eller i tilfælde af forfalskning af tilladelsen af den medlemsstat, i hvilken cabotagetransporten udføres.

Den kan kun benyttes for ét køretøj ad gangen. Ved køretøj forstås et motorkøretøj, som er registreret i etableringsmedlemsstaten eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er registreret i etableringsmedlemsstaten, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

Den skal i tilfælde af et vogntog følge motorkøretøjet.

Den skal medføres i køretøjet sammen med et rapporthæfte for intern cabotagetransport, der udføres på grundlag af tilladelsen.

Cabotagetilladelsen og rapporthæftet skal udfyldes, inden cabotagetransporten påbegyndes.

Tilladelsen og rapporthæftet for intern cabotagetransport skal på forlangende forevises for kontrolpersonalet.

Med forbehold af anvendelsen af fællesskabsforskrifterne er udførelsen af cabotagetransport undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

a) priser og betingelser gældende for transportkontrakter

b) køretøjets vægt og dimensioner; vægt og dimensioner kan eventuelt overskride dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan på ingen måde overskride de tekniske standarder, der er angivet i typeattesten

c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier af gods, navnlig farligt gods, letfordærvelige levnedsmidler og levende dyr

d) køre- og hviletid

e) moms på transportydelser.

De tekniske standarder for køretøjskonstruktion og -udstyr, som køretøjer, der anvendes til cabotagekørsel, skal opfylde, er dem, der gælder for køretøjer, som er godkendt til kørsel i international transport.

Denne tilladelse skal tilbagesendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der har udstedt den, senest otte dage efter datoen for udløbet af gyldighedsperioden.

(c) og (d)

(Tredje, fjerde og femte side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (b))

(e) og (f)

(Sjette, syvende og ottende side af cabotagetilladelsen)

(Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på side (a))

BILAG III

(a)

(Mål DIN A4)

(Forsiden af omslaget til rapporthæftet)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat — oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog findes på bagsiden)

Stat, der har udstedt hæftet

Angivelse af den kompetente myndighed eller det kompetente organ

Landets nationalitetsbetegnelse (1)

Hæfte nr. ...

RAPPORTHÆFTE FOR INTERN CABOTAGETRANSPORT

Dette hæfte er gyldigt indtil den ..... (2).

Udstedt i ....., den .....

(3)

(1) Nationalitetsbetegnelse for medlemsstaterne:
Belgien (B), Danmark (DK), Tyskland (D), Grækenland (GR), Spanien (E), Frankrig (F), Irland (IRL), Italien (I), Luxembourg (L), Nederlandene (NL), Portugal (P), Det Forenede Kongerige (GB).

(2) Gyldighedsperioden kan ikke overskride cabotagetilladelsens gyldighedsperiode.

(3) Stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder hæftet.

(b)

(Bagsiden af første omslagsblad til rapporthæftet)

1. (Oversættelse til Fællesskabets øvrige officielle sprog af teksten på forsiden)

2. (Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat)

Almindelige bestemmelser

1. Dette hæfte indeholder 25 afrivelige blade nummereret fra 1 til 25, på hvilke det gods, der transporteres på grundlag af en cabotagetilladelse skal angives ved pålæsningen. Hvert hæfte har et nummer, som er anført på alle dets blade.

2. Transportvirksomheden er ansvarlig for behørig udfærdigelse af rapporterne vedrørende intern cabotagetransport.

3. Intern cabotagetransport indføres på særskilte blade, alt efter om det drejer sig om cabotage med tilladelse eller konsekutiv cabotage.

4. Hæftet skal medføres i køretøjet under cabotagekørslen. Det skal på forlangende forevises for kontrolpersonalet.

5. Rapporterne skal under hensyn til punkt 3 ovenfor benyttes i nummerorden, og de oplysninger, der anføres deri, skal overholde den kronologiske orden, i hvilken de på hinanden følgende pålæsninger har fundet sted.

6. Hver rubrik i rapporten skal udfyldes nøjagtigt og letlæseligt med blokbogstaver, der ikke kan udviskes.

7. De udfærdigede rapporter skal indsendes til den kompetente myndighed eller det kompetente organ i den medlemsstat, der har udstedt dette hæfte, senest otte dage efter udløbet af den måned, der svarer til optegnelserne. I tilfælde, hvor en transport strækker sig over to opgørelsesperioder, er den dato, på hvilken pålæsningen er foretaget, afgørende for den periode, hvortil rapporten skal henregnes (f.eks. skal transport af gods, der pålæsses i slutningen af januar og aflæsses i begyndelsen af februar, medtages i rapporterne for januar måned).

(c)

(Forsiden af det blad, der er indskudt før de 25 afrivelige blade)

(Tekst affattet på det, de eller et af de officielle sprog i den udstedende medlemsstat)

Forklarende bemærkninger

De oplysninger, der skal anføres på de efterfølgende blade, vedrører alt gods, der transporteres på grundlag af en cabotagetilladelse.

Der skal udfyldes en linje på bladet for hvert pålæsset vareparti.

Kolonne 2 : Angiv i givet fald den oplysning, som den medlemsstat, der udsteder hæftet, anmoder om.

Kolonne 3 : Angiv den dag (01, 02 ... 31) i den øverst på bladet anførte måned, på hvilken kørslen med lastet vogn er påbegyndt.

Kolonne 4 og 5 : Angiv stedet samt eventuelt amt, departement, provins, delstat osv.

Kolonne 6 : Anvend følgende nationalitetsbetegnelser :

— Belgien :	B
— Danmark :	DK
— Tyskland :	D
— Grækenland :	GR
— Spanien :	E
— Frankrig :	F
— Irland :	IRL
— Italien :	I
— Luxembourg	L
— Nederlandene :	NL
— Portugal :	P
— Det Forenede Kongerige :	GB

Kolonne 7 : Angiv kørselsstrækningen mellem varepartiets pålæsnings- og aflæsningssted.

Kolonne 8 : Angiv varepartiets vægt i tons med én decimal (f.eks. 10,0 tons) med de samme betegnelser, som benyttes i tolddeklarationen ; vægten af containere eller paller skal ikke medregnes.

Kolonne 9 : Angiv så nøjagtigt som muligt arten af varerne i partiet.

Kolonne 10 : Kolonne forbeholdt myndighederne.

(d)

Transportvirksomhedens navn og adresse

Måned/År

.../...

Tilladelse nr.:

Hæfte nr.:

Blad nr.:

TRANSPORTERET GODS

Løbenr.		Kørslen påbegyndt den (dato)	Pålæsningssted	Aflæsningssted	Land	Strækning (km)	Vægt (tons)	Varens art	Kode
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

BILAG IV

TRANSPORTYDELSER UDFØRT I LØBET AF ..... (KVARTAL) ..... (ÅR) PÅ GRUNDLAG AF CABOTAGETILLADELSER UDSTEDT AF ..... (LANDETS NATIONALITETSBETEGNELSE)

Pålæsnings- og aflæsningsmedlemsstat	Antal	
	Transporterede tons	Præsterede tons/kilometer (i tusinder)
D F I NL B L GB IRL DK GR E P		
Cabotage i alt		